

הוליווד אריה חדשה

דאריל פ. זאנוק, הבוס של פוקס החאה העשרים הרים ראשו, נרגז, משולחן הכתיבה שלו, סינ קללה השאית. הקללה נעצרה על קצה לשונה, כשאל החור נכנסה נערה יפה וחטובת גוף, לבושה שמלה צרה המבליטה את יתרונותיה הגופניים, התקרבה בנידוד ירכיים אל שלחנו, דפקה עלו באגופה ואמרה בקול נמרץ: "מר זאנוק, אני רוצה תפקידים אחרים!"

מיצי גיינור הייתה נערה חמודה בעלת עיניים צוחקות וחיים-מלאות. היא הופיעה בסרטי זמר וריקוד בהצלחה בינונית, כשהיא שרה, רוקדת ומאשרת בסניקולוב. הייתה חביבה כלפי כולם ואהובה על חבריה ומעבידיה. הגברים היו נוקטים להחליק על ראשה ול- העניק לה סוכריות. מיצי הייתה ארוסה לפרק ליט צעיר בשם ריצרד קויל, והיא חלמה על נשואים בטקס מפואר בכנסיה.

כשבאה יום אחד לאולפן, הגיעה אחרי פנסיונרית אחרת של אותו אולפן: מבילין מנורה. היא ראתה את מבטי החמדה והערצה שליוה את מרילין, ומאחר רגע נמאס עליה החיוך האחילי שבו היו מקדמים אותה הגברים באולפן. היא תמחה: "מה יש לה שלי אין?" אחרי מבט אחד בראי התברר לה שאמנם יש לה אותם הדברים, אולם ארוי זים ומגשים אחרת.

מיצי חזרה למעונה, סידרה לעצמה תסרוכת מעניינת, האריכה את קו עיניה ואיפרה אותן כראוי, נעלה נעלים בעלות עקב צרפתי, קנתה שמלות בעלות מחשופים נדיבים, תחבה לפיה סיגריה נתונה בסיגרין בעל אורך של חצי מטר, הפרה אירוסיה עם ארוסה החדשה, והחלה להיראות במועונו הלילה המפוארים ביותר, בחברת זאבי הוליווד.

כשאה זאנוק את הניכחת בצורתה החדשה, נאות לבקשתה, הסכים לתת לה תפקידים, כשהיא לבושה הרבה עור, מעט בגדים. מיצי השיגה את מבוקשה: מאז חדלו

וקומיקאי מצויין, מעניק לקהל את ההרגשה כי האופרה שהיה הרכה יותר מגרוש.

הדת: מיליון דולר

מרה מרו הוא שם של ספינה, הנושאת על גבה ערך משולש: ארול פלין מודוק, הרפתקן רודף בצע וצרות, רות רומן, אלמנת חברו הטוב ביותר, נושא אהבתו של פלין, המנסה לשכנע אותה בורלים המקובלות שבאמת לא הוא רצח את בעלה, ורימונד בור, מנזול עשיר הרוצה להתעשר עוד יותר, הדרך להתעשרות: אצור הקבור במעמקי הים, בספינתו הטבועה של פלין מתקופת המלחמה. פלין הקשות, אך טוב הלב לפי דרישת התסריט, אינו יודע שותפו האכזר מתכנן לסלקו מן החיים ברעע שיצלול ויביא את האוצר. הוא מתכנן חכמות להתעשר ולסיים את הרומן שלו עם רומן בנישואים. האוצר מתגלה כצלב יקר מצלוף יהלומים, שהיה שייך לכנסיה המקומית. יחד עם פלין נמצא צוורו, נער פיליפיני שאבד את אחיו הקטן עוד בתחילת הסרט, משום ש עישן סיגרס, וילד המעשן סיגרים אחד דינו למות בתסריטי הוליווד.

פלין, עוזרו ורומן-מצליחים לברוח עם הצלב מן הספינה ומגיעים לכפר שלכנסיהו שייך הצלב. הנער הישר וטוב הלב מנסה לשחא לשכנע את גבורו ועבדו להחזיר את הצלב לכנסיה. הלה מסרב. הדת שלו היא מליון דולר בכיסו, ולא בכנסיה. הנער לופת את הצלב, לזק חזק, פלין מכה אותו, אולם הוא מצליח להתחמק לכנסיה. לבסוף, אחרי התקשות עם וודפיו, בה נהגים כולם בתוך הכנסה, משתכנע פלין שאלוהים לא ישעה לבני הכפר אם יתפללו לצלב עץ פשוט. הוא מחזיר בגבורה מטופשת את הצלב לכנסיה, זוכה באהבתה הנצחית של רות רומן, בגלגולו של הקהל.

נאפוליאון בשבילי

סקארמוש, מבוסס על ספרו של רפאל סבאטיני העורר לתקופה שלפני המהפכה הצרפתית, מערוב משחק חרבות, תלבושות מ-

שחקנית מיצי גיינור

"מה יש לה שלי אין?"

פוארות, פאות נכריות מפודרות ותסריט צור לע. סקארמוש (סטיארט גריינגר) הוא אריסן צדקת צרפתי, המחליט לנקום את דם ידו. מידי המלכות מל פור. גריינגר לא רק מצליח להשתוות בסייף עם מל פור, אלא גם לי תחפשו בהצלחה כמקויון. כמעט לבסוף הוא נוכח, לאשרו, שפרו הוא אחיו למחצה, וכי גינט ליי המתוקה כסכרין, איננה אחותו, וכי שחששו. התפתחות עניינים זו, מאפשרת לי אליאנור פרקר, חתולה אדומת עור, וחמת מזג, אתה החליף גריינגר את תריסר החברי קים הראשונים, להתנחם בלויטנט קורסי קאי צעיר בשם נאפוליאון בואנופטרטה. בצק צרפתי זה, נעזו בכמות הגונה של קרם טניקולורי ודיאלוגים מפוצצים. המשחק מורכב בעיקר משיקשוק חרבות בין גריינגר פרד, פרד, פרד הוא מרקוז אלגנטי וציני, ו- גריינגר מקבל ברצינות איומה את תפקיד הגיבור.

Advertisement for 'The World' (העולם) featuring a hand holding a globe and the text 'אופרה בגרוש'.

בלי מוחים

משליחות בלתי-ברורה להודו חזר בשבוע שעבר מי שהיה צעירו החביב של דוד בן גוריון, מנהל משרד האוצר שהתפטר, אהוד אכריאל. הוא נכנס לעבודה במשקו, מן החידים בארץ שאינו שייך לאף אחד מהגור פים הארציים, מתוך רצון להימנע מפילוג פוליטי, נאות-מורדכי, כמכרר תפוחים. אולם לפני כן קרו לו שמי תקלות המורות: הוא נקע את ידו וכלב גדול של המשק נשך אותו.

מתאונה סבל גם סגן-מפקד משטרת ת"א אלי דקל: שבועיים לפני היכנסו לתפקיד האחראי לסדר באיצטד ובדרכי התחבורה סביבו בשעת המכביה הרביעית, התהפך עם הגיפ שלו, נפצע קל.

בו בזמן יצא מבית החולים שליו של יגאל אלון לשעבר, ירוחם (הגיניטי) כהן, השחרחר ודק-השפם, שנעלם מכסית למשך 6 שבועות בגלל מחלת כליות. חולה שכב גם אביו הישיש של נשיא המדינה, צבי שמשי, כשכאו לבקר בכו, הנשיא יצחק בן-צבי ובעל בתו, נשיא האוניברסיטה העברית, פרופסור בנימין מזר (ראה אנשי השנת), אמר: "שבו, הפרזיטנים שלי".

באי ביתו של בן-צבי השיגחו בפרט מ עניין: על שולחנו מונחות דרך-קבע שתי קופסאות סיגריות, סטרנד ספייעל ונשיא. במסיבת עתוואים עם שר הפיתוח דב יוסף, שעה שניסה להתערב אחד המומחים שנכח במקום, להסביר בעייה מקצועית, הפס סיקן השר: "מוטב שאני אסביר להם בעיות גיאולוגיות, כי אני מומחה, ואני מבין בשאלות אלה כמוהם".

על חוסר מומחיות התאונן גם ד"ר וולטר איתן, המנהל הכללי של משרד החוק, בהרצאה מיוחדת לתלמידי הקורס למינהל ציבורי בירושלים: "אנו יודעים הום יותר משידענו לפני חמש שנים, וכעבור חמש שנים נדע וודאי יותר משאנו יודעים היום. הצרה היא שאין אנו יכולים לדעת היום את מה שנדע בעוד חמש שנים".

למ"מ שר הבטחון, פנחס לבון, (ראה במדינה) הודבק במסדרונות הממשלה כינוי חדש. פקידים רבים החלו קוראים לו, בשיחות פרטיות, בשם "מהגוני". הסיבה אימרתו המפורסמת, אחרי החיפוש בכפר טירה, שלא נשכרו פנסונים ורהיטי מהי גוני".

כשקרא אחד מקוראי מעריב את מאמרו החוצץ של ד"ר עזריאל קרליבך נגד הסיידה מה אתה יודע על המין שהתפרסמה בהעולם הזה, חייך, הוציא מאלכומו תמונתו של הד"ר שזולמה בחוף-לארץ, מראה איתו בפזזה משעשעת (ראה תמונה). בצנעו יותר נתגלה ראש עיריית באר-שבע, דוד מויכיהו, שנראה בשבוע שעבר בר חובות תל-אביב, כשהוא מהלך ברגל או עומד בתור לאוטובוס, ככל האדם. נתברר, שטוביהו חיתר לחלוטין על החזקת מכונת ונגה, העדיף לחשוך את כספיו עירו (המוע"טים) לצרכים חשובים יותר.

בלי מעצורים

שחקן תיאטרון הבימה, שמואל פריינט (גינט) פינקל זכה למחמאה בלתי-רגילה, שעה שכתב הבמאי האמריקאי הרולד קלור, כן, שביים לאחרונה הבחימה את מחזהו של ג'ורג' ברנרד שו, קיסר וקליאופטרה, לידוד בארץ: "קיסר כמוהו עוד לא ראיתי". אייבת חריפה של הבימה (כרצע), הזמרת אדים דה-פילרופ, אמרה השבוע, כשהחריף סיכסוך הבימה-אופרה (ראה במדינה): "האופרה היא כמו מכונת משא כבדה, הדוררת במלוא המהירות ובמהלך החמישי. איש לא יוכל לעצור אותה". לשאלה, אם כיוון הנסיעה הוא במעלה ההר או במורדה, ענתה בצחוק מצלצל.

זמרת אחרת, המתמסרת בעיקר להקלטת שירים פופולאריים, יפה (הוי ירוקה) יר-קוני, נתבקשה על ידי שחקן הבימה רפאל קלאצקי לשיר את השיר זה הן טוד שלי. היא הצביעה על גופה, בו בלטה העובדה שהיא עומדת להיות שוב לאם, אמרה: "זה כבר לא סוד".

בניתיים נתגלה סודה של שחקנית הטל-ביזיה, בתה של מרלן דיטריך, מריה ריי-בה, שייצור סרטיה בארץ נפסק במפתיע, הוחלף בתפקיד בסרט ישראלי (העולם הזה 827): בבואה לנייריוק עברה בדיקה רפו-אית יסודית, שגילתה כי חלתה בארץ במחלת שיתוק הילדים, שעברה עליה בצורה קלה, לא השאירה כל סיבוכים.

עזריאל קרליבך

"מה אתה יודע על..."

מוסיקה

למי צלצלו הענבלים?

מבקרים מקצועיים אחדים, שנכנסו לאולם המרפס של אהר כשפניהם חמוצות ובפנק"ס סם מוכנה כבר שורה שלמה של ביטויים חריפים ולגלגניים, שנועדו לשמור את עולם האמנות הישראלי מפני התפרצותם של כוחות צעירים ובלתי-מקובלים, מצאו את עצמם, כעבור זמן קצר, במצב שלא התכוננו לו כלל. הם, בטשטות, נהנו על הבמה הופיעה קבוצה של 8 צעירים ו-8 צעירות, כולם, פרט לאחד, מבני עדות המזרח, יוצאי תימן, לבושים תלבושות ססגוניות, פרי דמיונו של אנטול גורביץ', שלפני הטעם האירופי היו נחשבות צעקניות וגסות. הם היו תזמורת, מקהלה, להקת מחול וחבר שחקנים בעת ובעונה אחת. לא את כל התפקידים מילאו בהצלחה שהיה. אך הקסם שהיהו התימני, בתנועות האצילות והמעודות נות, בלחנים הגרנויים המזרחיים ובעליצות הטבעית, השופעת, גלש והשתפך מן הבמה אל האולם עצור-הנשימה.

העניינים לא הסתנוורו. לפני ארבע שנים אספה הבמאית-הכוריאוגרפית-המלחינה שרה לוי-תנאי, ליליד הארץ, בת העדה התימנית, קודם לכן חברה בקיבוץ רמת-הכובש, כמה צעירים וצעירות מבני עדות המזרח ששאפו לביטוי אמנותי, לא הצליחו להקלט באף אחד מן המוסדות האמנותיים הקיימים, בהם שררה דעה קדומה לגבי בני המזרח. היא הציעה להם להקים, בהורכתה, להקת לבטא על ידה את המיוחד שבתרבות תימן. למרות העובדה שלא היה בידה כל אפשרות להציע גמול חומרי כלשהו, נעזו הצעירים בהתלהבות, ניגשו לעבודה. להקת ענבל קמה. זמן רב עבר עד שהעזיה הלהקה להופיע בפני קהל עירוני. את תוכניהם הראשונים שכללו מסכות של מחול וזמר, הביאה, ביסיועו של המרכז לתרבות של ההסתדרות, התיישבות הועדת ולריכוזי העולים. בשני אלה עוררו הופעות הלהקה התלהבות עצומה, גררו אחריהן גל של בקשות לחזור ולהופיע. אך עיניהם של האמנים הצעירים לא הסתנוורו מן ההצלחות הראשונות.

יוצר התלבושת האחידה לריקודים, שזכה בפרס ראשון בתחרות על רישום התלבושת מטעם הועדה לריקודים.